

Méthode de Taylor

Vouloir trouver méthodes d'ordre supérieur.

De forme analogue à la méthode d'Euler, les méthodes de Taylor se basent sur l'approximation de la fonction des composées Taylor en $[x_n, x_{n+1}]$, $n=0 \div N-1$, par développement de Taylor fin à ordre k de la solution du problème de valeurs initiales,

$$\begin{cases} y'(x) = f(x, y(x)) & , \quad x \in [x_n, x_{n+1}] \\ y(x_n) = y_n \end{cases}$$

à l'instar de x_n . S'obtient ainsi une méthode d'intégration d'ordre k . De fait, la méthode d'Euler n'est rien d'autre que la méthode de Taylor d'ordre 1.

Construisons donc la méthode de Taylor d'ordre 2 :

prenons le

$$\text{PVI} \begin{cases} y' = f(x, y) \\ y(x_0) = y_0 \end{cases}$$

Il nous conviendrait $y'(x_0) = f(x_0, y_0)$

Calculons $y''(x_0) =$ premier

$$y''(x) = f_x(x, y) + f_y(x, y)y'(x) = f_x(x, y) + f_y(x, y)f(x, y) \quad (A)$$

Il nous

$$y''(x_0) = f_x(x_0, y_0) + f_y(x_0, y_0)f(x_0, y_0)$$

Approximons donc $y(x)$ par $[x_0, x_1]$ par son développement de Taylor fin à ordre 2, à l'instar de x_0 :

$$\gamma(x) \approx \gamma(x_0) + \gamma'(x_0)(x-x_0) + \gamma''(x_0) \frac{(x-x_0)^2}{2!} =$$

$$= \gamma_0 + f(x_0, \gamma_0)(x-x_0) + \left[f_x(x_0, \gamma_0) + f_\gamma(x_0, \gamma_0) f(x_0, \gamma_0) \right] \frac{(x-x_0)^2}{2}$$

Δx en $x=x_1$:

$$\gamma(x_1) \approx \gamma_0 + h f(x_0, \gamma_0) + \frac{h^2}{2} [f_x(x_0, \gamma_0) + f_\gamma(x_0, \gamma_0) f(x_0, \gamma_0)] \equiv \gamma_1.$$

Et puis le schéma de forme récurrent (l'opérateur $\mathcal{S}$):

$$\begin{cases} \gamma(0) = \gamma_0 \\ \gamma_{n+1} = \gamma_n + h f(x_n, \gamma_n) + \frac{h^2}{2} [f_x(x_n, \gamma_n) + f_\gamma(x_n, \gamma_n) f(x_n, \gamma_n)], n=0 \div N-1 \end{cases}$$

qui géométriquement, équivaut à considérer l'approximation par paraboles. Et c'est

Proposition

La méthode de Taylor de 2e ordre justifie construit le ordre 2.

Preuve.

Après méthode s'au méthode d'un pas avec

$$\Phi(x, \gamma, h) = f(x, \gamma) + \frac{h}{2} [f_x(x, \gamma) + f_\gamma(x, \gamma) f(x, \gamma)]$$

(bon développement par Taylor d'ordre 2 de $\gamma(x)$ en x , existe $\gamma(x) \in [a, b]$)

soit que

$$\left| \frac{\gamma(x+h) - \gamma(x)}{h} - \Phi(x, \gamma, h) \right| = \left| \frac{\gamma(x+h) - \gamma(x)}{h} - f(x, \gamma) - \frac{h}{2} [f_x(x, \gamma) + f_\gamma(x, \gamma) f(x, \gamma)] \right|$$

$$= \left| \gamma'(x) + \gamma''(x) \frac{h}{2} + \gamma'''(\eta(x)) \frac{h^2}{6} - f(x, \gamma) - \frac{h}{2} [f_x(x, \gamma) + f_\gamma(x, \gamma) f(x, \gamma)] \right| =$$

$$(\bar{A}) \quad \left| \gamma'''(\eta(x)) \frac{h^2}{6} \right| \leq K \cdot h^2 \quad \text{puisque } \gamma \in C^3([a, b])$$

Exemple. Considerem el problema de valors inicials

$$\begin{cases} y'(x) = y(x) \\ y(0) = 1 \end{cases}, \quad x \in [0, 1].$$

Sabem que la solució exacta d'aquest problema és $y(x) = e^x$. Anem però a integrar l'equació en $[0, 1]$ pel mètode de Taylor de segon ordre global. Aquí $f(x, y) = y$, $f_x(x, y) = 0$, $f_y(x, y) = 1$, $y_0 = 1$, $a = 0$ i $b = 1$, per tant, l'algorisme esdevé

$$\begin{cases} y_0 = y(0) = 1 \\ y_{n+1} = y_n + hy_n + \frac{h^2}{2}[y_n] = y_n \left(1 + h + \frac{h^2}{2} \right) \end{cases} \quad n = 0 \div N - 1,$$

d'on per a $h = 0.5$ i per a $h = 0.125$ s'obtenen les taules de valors següents:

$h = 0.5$			$h = 0.125$		
x_n	y_n	$y(x_n)$	x_n	y_n	$y(x_n)$
0	1	1	0	1	1
0.5	1.62500	1.64872	0.125	1.13281	1.23148
1	2.64062	2.71828	0.250	1.28326	1.28402
			0.375	1.45369	1.45499
			0.500	1.64676	1.64872
			0.625	1.86547	1.86824
			0.750	2.11323	2.11700
			0.875	2.39390	2.39887
			1	2.71184	2.71828

Mètodes de Runge-Kutta

Veuen definits per

$$\begin{cases} \gamma(a) = \gamma_0 \\ \gamma_{n+1} = \gamma_n + h \sum_{i=1}^k c_i K_i^n \end{cases}, \quad n = 0 \div N-1$$

on $k \in \mathbb{N}$ està fixat i les K_i^n són funcions definides per la fórmula recurrent:

$$\begin{cases} K_1^n = f(x_n, \gamma_n) \\ K_i^n = f\left(x_n + a_i h, \gamma_n + h \sum_{j=1}^{i-1} b_{ij} K_j^n\right) \end{cases}, \quad i = 2 \div k$$

amb a_i i b_{ij} constants a determinar de manera que el mètode tingui ordre global màxim.

Observem que s'ha de de mètodes d'ordre n

$$\Phi(x, \gamma, h) = \sum_{i=1}^k c_i K_i^n$$

D'aquesta forma i per poder establir haver de calcular les derivades parcials successivament de f , com passa en el mètode de Taylor, i aproximar aquests derivats per combinacions lineals de $f(x, \gamma)$ avaluats en punts estratègicament escollits a l'interval $[x_n, x_{n+1}]$.

De fet, prenent $k=1$, $c_1=1$, obtenim el mètode d'Euler i podem dir que és un mètode Runge-Kutta d'ordre 1, i s'escriu RK1.

- Prenem ara $k=2$ per tal de construir el $Rk2$:

$$\begin{aligned}\bar{\Phi}(x, y, h) &= c_1 K_1 + c_2 K_2 = c_1 f(x, y) + c_2 f(\underbrace{x + a_2 h}_{\Delta x}, \underbrace{y + h b_{21}}_{\Delta y}) = \\ &= c_1 f(x, y) + c_2 f(x + \Delta x, y + \Delta y)\end{aligned}$$

É, tracta de determinar les constants c_1, c_2, a_2, b_{21} de forma que amb aquesta $\bar{\Phi}$, el mètode tingui ordre màxim.

Desenvolupem per Taylor el voltant de (x, y) :

$$\begin{aligned}\bar{\Phi}(x, y, h) &= c_1 f(x, y) + c_2 \left[f(x, y) + \Delta x f_x(x, y) + \Delta y f_y(x, y) + \right. \\ &\quad \left. + \frac{1}{2!} (\Delta x)^2 f_{xx}(x, y) + \Delta x \Delta y f_{xy}(x, y) + \frac{(\Delta y)^2}{2!} f_{yy}(x, y) + \dots \right] = \\ &= c_1 f(x, y) + c_2 \left[f(x, y) + a_2 h f_x(x, y) + h b_{21} f(x, y) f_y(x, y) + \right. \\ &\quad \left. + \frac{1}{2!} (a_2 h)^2 f_{xx}(x, y) + a_2 b_{21} h^2 f(x, y) f_{xy}(x, y) + \right. \\ &\quad \left. + \frac{(h b_{21})^2}{2!} (f(x, y))^2 f_{yy}(x, y) \right] + O(h^3) = \\ &= (c_1 + c_2) f(x, y) + h a_2 c_2 f_x(x, y) + h c_2 b_{21} f(x, y) f_y(x, y) + \\ &\quad + h^2 \left[\frac{a_2^2 c_2}{2} f_{xx}(x, y) + \underbrace{a_2 b_{21} c_2 f(x, y) f_{xy}(x, y)} + \right. \\ &\quad \left. \underbrace{\frac{c_2 b_{21}^2}{2} (f(x, y))^2 f_{yy}(x, y)} \right] + O(h^3)\end{aligned}$$

$$\frac{\gamma(x+h) - \gamma(x)}{h} = \gamma'(x) + \frac{h}{2!} \gamma''(x) + \frac{h^2}{3!} \gamma'''(x) + O(h^3) =$$

$$= f(x, y) + \frac{h}{2} \left[f_x(x, y) + f(x, y) f_y(x, y) \right] +$$

$$+ \frac{h^2}{3!} \left\{ f_{xx} + f_{xy} f + [f_x + f_y f] f_y + f [f_y x + f_{yy} f] \right\} + O(h^3) =$$

$$= f(x, y) + \frac{h}{2} \left[f_x(x, y) + f(x, y) f_y(x, y) \right] +$$

$$+ \frac{h^2}{3!} \left[\underline{f_{xx}(x, y)} + \underline{2 f_{xy}(x, y) f(x, y)} + \underline{f_x(x, y) f_y(x, y)} + \underline{(f_y(x, y))^2 f(x, y)} + \underline{(f(x, y))^2 f_{yy}(x, y)} \right] + O(h^3)$$

For that,

$$\frac{\gamma(x+h) - \gamma(x)}{h} - \Phi(x, y, h) = (1 - c_1 - c_2) f(x, y) +$$

$$+ h \left[\left(\frac{1}{2} - a_2 c_2 \right) f_x(x, y) + \left(\frac{1}{2} - c_2 b_{21} \right) f(x, y) f_y(x, y) \right] +$$

$$+ h^2 \left[\left(\frac{1}{6} - \frac{a_2^2 c_2}{2} \right) f_{xx}(x, y) + \left(\frac{1}{6} - \frac{b_{21}^2 c_2}{2} \right) f_{yy}(x, y) (f(x, y))^2 + \right.$$

$$\left. + \left(\frac{1}{3} - a_2 b_{21} c_2 \right) f(x, y) f_{xy}(x, y) + \frac{1}{6} f_x(x, y) f_y(x, y) + \frac{1}{6} (f_y(x, y))^2 f(x, y) \right]$$

$$+ O(h^3)$$

Obtendrem, però, que el terme $\frac{h^2}{6} [f_x f + (f_y)^2 f]$

no és nul en general i per tant independentment de com sigui la traça de la matriu, si $k=2$, com a màxim (l'ordre del mètode serà 2).

Veuem ara que podem aconseguir que l'ordre sigui 2: volem anul·lar el coeficient del terme independent i el del terme en h :

$$\begin{cases} 1 - c_1 - c_2 = 0 \\ \frac{1}{2} - c_2 c_2 = 0 \\ \frac{1}{2} - c_2 b_{21} = 0 \end{cases}$$

que si el sistema és compatible indeterminat. Exo 13'

Per tant donat c_1, c_2, a_2, b_{21} que el complexió, el mètode d'integració d'ordre 2. existeixen no infinitat de mètodes de Runge-Kutta d'ordre 2, però el més conegut, el RK2, s'aconsegueix amb

$$a_2 = b_{21} = 1, \quad c_1 = c_2 = \frac{1}{2}.$$

llavors el RK2 és:

$$\begin{cases} y(a) = y_0 \\ y_{n+1} = y_n + h \left[\frac{1}{2} f(x_n, y_n) + \frac{1}{2} f(x_n + h, y_n + h f(x_n, y_n)) \right], \\ n = 0 \div N-1 \end{cases}$$

de forma similar, variant k , obtindrem altres mètodes de Runge-Kutta d'ordre superior, del qual el més conegut és el Runge-Kutta d'ordre 4 o RK4 que s'obté amb $k=4$ i que ve definit per l'expressió

$$\begin{cases} y(a) = y_0 \\ y_{n+1} = y_n + \frac{h}{6} [K_1^n + 2K_2^n + 2K_3^n + K_4^n], \quad n = 0 \div N-1 \end{cases}$$

$$\text{on } \begin{cases} K_1^n = f(x_n, y_n) \\ K_2^n = f\left(x_n + \frac{h}{2}, y_n + \frac{h}{2} K_1^n\right) \\ K_3^n = f\left(x_n + \frac{h}{2}, y_n + \frac{h}{2} K_2^n\right) \\ K_4^n = f(x_n + h, y_n + h K_3^n) \end{cases}, \quad n = 0 \div N-1$$

Exemple Considerem el

$$PVI \begin{cases} y' = y \\ y(0) = 1 \end{cases} \quad x \in [0, 1]$$

Sabem que la solució exacta és $y(x) = e^x$. Anem ara a integrar l'EDO a $[0, 1]$ amb el RK2 i el RK4.

L'aproximació del mètode RK2 és:

$$\begin{cases} y_0 = y(0) = 1 \\ y_{n+1} = y_n + h \left[\frac{1}{2} y_n + \frac{1}{2} (y_n + h y_n) \right] = \left(1 + h + \frac{h^2}{2} \right) y_n, \quad n = 0: N-1 \end{cases}$$

Observem que aquest aproxime coincideix amb el del mètode de Taylor d'ordre 2 (de la pag. EDO-9), però això és casual degut a com s'ha fet. En aquest cas doncs, la fórmula de valor és la mateixa que la que hauríem obtingut.

L'aproximació del mètode RK4 és:

$$\begin{cases} y_0 = y(0) = 1 \\ y_{n+1} = \left(1 + h + \frac{h^2}{2} + \frac{h^3}{6} + \frac{h^4}{24} \right) y_n, \quad n = 0: N-1 \end{cases}$$

$$\text{ja que } k_1^n = y_n; \quad k_2^n = y_n + \frac{h}{2} k_1^n = y_n + \frac{h}{2} y_n = y_n \left(1 + \frac{h}{2} \right)$$

$$k_3^n = y_n + \frac{h}{2} k_2^n = y_n + \frac{h}{2} \left(y_n + \frac{h}{2} y_n \right) = \left(1 + \frac{h}{2} \right) y_n + \frac{h^2}{4} y_n = y_n \left(1 + \frac{h}{2} + \frac{h^2}{4} \right)$$

$$k_4^n = y_n + h k_3^n = y_n + h y_n \left(1 + \frac{h}{2} + \frac{h^2}{4} \right) = y_n \left(1 + h + \frac{h^2}{2} + \frac{h^3}{4} \right)$$

$$y_{n+1} = y_n + \frac{h}{6} \left[y_n + 2y_n + h y_n + 2y_n \left(2 + h + \frac{h^2}{2} \right) + y_n \left(1 + h + \frac{h^2}{2} + \frac{h^3}{4} \right) \right] =$$

$$= \gamma_n \left(1 + h + \frac{h^2}{2} (1+1+1) + \frac{h^3}{6} \left(\frac{1}{2} + \frac{1}{2} \right) + \frac{h^4}{24} \right) =$$

$$= \gamma_n \left(1 + h + \frac{h^2}{2} + \frac{h^3}{6} + \frac{h^4}{24} \right) \checkmark$$

Generalitzar a sistemes d'equacions diferencials ordinàries

Tots els mètodes exposats són fàcilment generalitzables al cas de sistemes d'equacions diferencials ordinàries, utilitzant la notació vectorial:

$$Y(x) = (y^1(x), \dots, y^m(x)), \quad x \in [a, b]$$

$$F(x, Y(x)) = (f^1(x, y^1(x), \dots, y^m(x)), \dots, f^m(x, y^1(x), \dots, y^m(x)))$$

Per exemple, l'aproximació per al mètode d'Euler s'escriu

$$\begin{cases} Y(a) = Y_0(a) \\ Y_{n+1} = Y_n + h F(x_n, Y_n), \quad n = 0 \div N-1 \end{cases}$$

on $Y_0, \dots, Y_N$ són els vectors aproximats de la solució

$Y(x)$. En components, ho scrivem

$$\begin{pmatrix} y^1_{n+1} \\ \vdots \\ y^m_{n+1} \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} y^1_n \\ \vdots \\ y^m_n \end{pmatrix} + h \begin{pmatrix} f^1(x_n, y^1_n, \dots, y^m_n) \\ \vdots \\ f^m(x_n, y^1_n, \dots, y^m_n) \end{pmatrix}, \quad n = 0 \div N-1$$

Exemple

$$\begin{cases} y'_1 = x + y_1 \\ y'_2 = y_1 + y_2 \\ Y(0) = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix} \end{cases}$$

$$F(x, Y(x)) = \begin{pmatrix} x + y_1 \\ y_1 + y_2 \end{pmatrix}$$

Prenem $h = \frac{1}{4}$ i calculem y_1, y_2 :

$$y_0 = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix}$$

$$y_1 = y_0 + h F(x_0, y_0) = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix} + \frac{1}{4} \begin{pmatrix} 0+1 \\ 1+0 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 5/4 \\ 1/4 \end{pmatrix}$$

$$y(\underbrace{x_0+h}_{x_1}) = y(\underbrace{0+\frac{1}{4}}_{x_1})$$

$$y_2 = y_1 + h F(x_1, y_1) \stackrel{x_1=1/4}{=} \begin{pmatrix} 5/4 \\ 1/4 \end{pmatrix} + \frac{1}{4} \begin{pmatrix} \frac{1}{4} + 5/4 \\ \frac{5}{4} + \frac{1}{4} \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 13/8 \\ 5/8 \end{pmatrix}$$

$$y(\underbrace{x_1+h}_{x_2}) = y(\underbrace{x_0+2h}_{x_2}) = y\left(\frac{1}{2}\right)$$

Mètodes de múltiples

Tornem al cas d'una sola EDO (s'generalitza automàticament a n sistema d'EDO).

Considerem el problema de Cauchy o de valors inicials:

$$\begin{cases} y' = f(x, y) \\ y(a) = y_0 \end{cases}$$

$x \in [a, b]$, $y \in \mathbb{R}$, $y_0 \in \mathbb{R}$, $f: [a, b] \times \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ si una funció
 prou suau per assegurar l'existència i unicitat de solució.

Fin, ara hem vist en el mètode d'un sol pas que el càlcul de y_{n+1} només depèn del valor de (x_n, y_n) .

Una altra possibilitat s' utilitzar més punts anteriors (i per tant, ja calculats) per calcular l'aproximació y_{n+1} ; aquesta és l'essència dels mètodes de múltiples.